

Per la neutralitat en una Europa desnuclearitzada

Les coses van malament. Ho diuen les enquestes d'opinió: tota Europa està angoixada i atemorida per l'amenaça de guerra. El record d'Hiroshima, quan el potencial atòmic actualment emmagatzemat supera 1.000.000 de vegades el d'aquella explosió, és avui més imprescindible que mai.

Tanmateix, no n'hi ha prou; les coses no sols van malament sinó que poden deixar d'anar. Els 572 euromíssils començaran a instal·lar-se a Europa el mes de desembre. Els coets Pershing II i els projectils de creuer que la OTAN desplegarà no són armes per a la defensa. Ateses les seves característiques tecnològiques, són armes de primer cop, armes d'atac pensades per a una guerra nuclear suposadament "limitable". A nivell operatiu, la decisió d'emprar-les estarà reservada a EE.UU. L'ur emplaçament a Europa, per tant, fa d'aquest continent l'escenari més probable d'una guerra nuclear durant els propers anys.

L'estat espanyol no és aliè als preparatius d'aquesta guerra. Amb la integració en l'OTAN i la continuïtat de les bases militars nord-americanes a territori espanyol, la península ibèrica esdevé la reraguarda continental i base de reserva i aprovisionament de les forces de l'OTAN en cas de guerra.

Per aquesta raó, la neutralitat de l'estat espanyol i la seva independència dels blocs, juntament amb la no instal·lació dels "euromíssils", constituïrien importants mesures de desarmament, tan efectives com simbòliques, que ajudarien a frenar la carrera vers el desastre.

El camí que s'està seguint, però, és tot just el contrari. A Europa, els governants han ratificat la decisió d'emplaçar els nous projectils nuclears. A l'estat espanyol, el govern del PSOE ha endarrerit el referèndum de sortida de l'OTAN i ha iniciat una campanya propagandística que titlla als neutralistes d'"il·lusos", es propugna la pertinença al sistema militar occidental, i es vincula la sortida de l'OTAN a l'obtenció d'armament nuclear propi. La finalitat de tot això és guanyar temps i influir en l'opinió dels votants per tal que, quan arribi el referèndum, tot segueixi com ara, és a dir: integrats a l'estructura política de l'OTAN i mantenint les bases nord-americanes al país. I amb la porta oberta per a fabricar bombes pròpies a partir del plutoni de les centrals nuclears. Quant a això, el ministre d'assumptes exteriors, Fernando Morán, ha estat ben clar: no pensa firmar el Tractat de No Proliferació Nuclear.

Els governs europeus —entre ells el del PSOE—, han començat a recórrer el sender de la guerra obert per les potències dirigents d'ambdós blocs militars. Ben poc, per no dir res, podem esperar d'ells. Evitar la guerra és ara feina nostra. Els propers mesos seran importants per entorpir la instal·lació dels nous míssils i per determinar la manera de plantejar el referèndum sobre l'OTAN.

Tot plegat, sembla clar què cal fer: és el moment de posar-se en peu de pau per obtenir la nostra neutralitat activa i solidària dins una Europa desnuclearitzada. Per tal d'arribar-hi hem d'aconseguir: la total retirada de l'OTAN; la revocació del Tractat de Cooperació i Amistat amb EE.UU., amb el desmantellament de les bases instal·lades al nostre territori; el rebuig de la partició del món en dos grans blocs militars.

Dit breument:

Ni OTAN, ni bases, ni euromíssils

divendres 21 20h. Pça. Universitat

MARXA AMB TORXES

**Campanya pel
Desarmament i la Desnuclearització**

